DESCOMPUNEREA ŞANSEI INEXISTENTE

Luminiţa Pană

Clasa a VIII-a
Cenaclul „Sapiens”
Casa centrală a Pionierilor şi Soimilor Patriei

Era singur, departe de ceea ce aparţinea realului; simţea apropierea morţii, răsufla aerul ei.

N-o dorea... Dar era singur, în adîncul oceanului planetar. Nici urmă de viaţă împrejur. Unde erau ceilalţi? Îl vor lăsa aici?

În fiecare unduire a acelei materii numite „apă” spera apariţia unei forme, oricare, de orice fel.

Era tîrziu... oxigenul îi va ajunge doar pentru încă vreo cîteva zeci de minute,... a găsit în sfirşit ce căuta? Acum înţelesese. După ce oamenii îl aleseseră pe el ca reprezentant al geniului uman, după ce se folosiseră de el, l-au trimis la moarte, ştiind că informaţiile creierului său nu le vor putea distruge. Dar îi va învinge, adevărul va triumfa!

Calculă distanţa la care se puteau afla fiinţe raţionale. Da, mijlocul cel mai sigur era „puiul”, nimeni nu va şti de el timp de luni întregi, după ce femela îl va naşte. După grele sforţări, reuşi să intre în legătură cu singurele celule ce compuneau creierul „puiului” nenăscut. Pe baza celulelor nervoase ale organismului său, le înmulţi pe cele ale pruncului. Ştia foarte bine că celulele odată reintegrate în organismul pruncului vor mai trăi atît cît ar fi trăit în organismul lui.

Nu-i păsa, pînă la moartea lor noile celule ale viitoarei ființe se vor fi născut, cu siguranță.

Terminase cu mărirea capacității puiului la maximum și mai exista doar un singur lucru de făcut: să transmită informațiile creierului său în acela al noului geniu...

*

— Alo, doctorul Simion? Da!? Aici Vergo, după cum știți, soția mea este însărcinată…

— Da, știu, s-a întîmplat ceva?

— Da, nu, adică…

— Bine, vin imediat!

*

Nu mai era mult, cîteva minute, undele electromagnetice ajungeau exact la destinație, perturbîndu-se ușor activitatea maternă. Undele îi provocau mamei stări anormale, amețeli. Întreaga informație trecea și prin creierul mamei, cu viteză.

O să-și poată transmite în întregime rezervorul de inteligență? Viitorul născut îl mulțumea, chiar îl uimea. Reușește. Mesajul părăsește treptat creierul străinului, iar acesta murea încet, prudent, fiindu-i parcă frică să nu deranjeze celulele pline de cunoștințe ale puiului. Era mulțumit, își terminase viața de acum, putea muri pentru această lume, dar urma să trăiască în cealaltă, în lumea antimaterie, ce domina întreg Universul.

*

— Domnule Vergo, soția dumneavoastră este aproape să nască. Fătul este mult mai dezvoltat ca de obicei. Vom trimite imediat cîțiva roboți sanitari după doamna Vergo, sîntem neliniștiți pentru viața ei…

*

Pendula electrică din interiorul maternităţii bătea orele 1,30 din noapte. Însă în spatele uşilor salonului 213 medicii erau în alertă. Copilul trăia, dar mama, înainte de a-şi vedea acea părticică din trupul ei, murise. Pe ecranele computerelor nenumărate curbe se unduiau. În sfirşit, o cifră le întrerupse cursul. După care apăru un: „imbecililor”, scris cu majuscule. Medicii rămaseră perplecşi, nu înţelegeau... era drept, 45% fusese şansa de salvare a mamei, rămasă nefolosită. Dar cine ştia în afară de ei acest lucru?

Ceva ciudat se petrecea. Roboţii alergau încolo şi-ncoace. Comandaţi parcă... bineînţeles de cineva, dar de cine?

Îşi dădeau toţi seama că în încăpere mai există şi altcineva. Doctorul Firon încercă să întrerupă activitatea computerelor, dar...

— Nu vă apiopiaţi! Pruncul născut acum 43 de minute împrăştie radioactivitate periculoasă datorită structurii sale deosebite. Mama nu a murit datorită naşterii, ci substanţelor radioactive eliminate de copil. Nu vă apropiaţi..., vorbise supraveghetorul automat. Medicul Simion, în ciuda primejdiei care-l pîndea, păşi însă pînă în interiorul boxei pruncului, unde apăsă întrerupătorul electric.

O fracţiune de secundă şi impactul materie-antimaterie se produse. Era clar: pruncul era format din antimaterie, aşa că din doctorul Simion mai rămase o mînă de cenuşă. Totul părea sfirşit, computerele nu mai funcţionau şi întreaga maternitate era alarmată. Impacientarea se întrerupse odată cu apariţia vocii directorului: Ce s-a întîmplat?!

Doctorul Firon dădu să se mişte, dar întreg corpul îi era înţepenit.

— Domnule director, trebuie purificată atmosfera; în această încăpere aerul este radioactiv, e de prisos orice întrebare. Legătura se întrerupse. Computerele de

siguranţă indicau prezenţa unei alte forme de viaţă ale cărei duble rînduri de celule erau la maturitate şi creierul acesteia cuprindea cunoştinţe ieşite din comun. Pe ecranul computerului QB75 apăru următoarea frază:

„Datorită măririi bruşte a electricităţii în sistemul de alimentare, care a acţionat asupra structurii mele celulare biologice, în momentul de faţă sînt o fiinţă antimaterie”.

După care şi altele:

„Specia umană: Homo Sapiens este singura formă vie de materie din Galaxia Calea Lactee. Alte civilizaţii pe trepte înalte de dezvoltare trăiesc alături de noi. Fiecare om are un corespondent în antimaterie, civilizaţiile nu se pot apropia pentru că astfel s-ar provoca inevitabilul: ciocnirea dintre lumea materiei şi antimateriei. Este mesajul meu, e tot ce vă pot spune înainte de purificare.. “

Într-adevăr, purificarea atmosferei începuse. Unicul geniu antimaterie care întreţinuse, cîteva clipe, legătura cu oamenii, se descompuse, distru- gîndu-se astfel şansa ca între materie şi antimaterie să se construiască o punte.